

Camila saldrá esta noche

Direcció: Inés María Barrionuevo **Guió:** Andrés Aloí, Inés María Barrionuevo **País:** Argentina **Durada:** 103 min **Any:** 2021 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Nina Dziembrowski, Maite Valero, Adriana Ferrer, Carolina Rojas, Federico Sack, Guillermo Pfening **Música:** Diego Ulises Cano, Juan Ignacio Espinosa, Joaquín Sanchez **Fotografia:** Constanza Sandoval **Distribuïdora:** Atera Films **Estrena a Espanya:** 24/06/2022

No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Camila es veu obligada a mudar-se a Buenos Aires quan la seva àvia es posa malalta greument. Deixa enrere els amics i una escola secundària pública liberal per una institució privada tradicional. El temperament ferotge però prematur de la Camila es posa a prova (FilmAffinity)

CRÍTICA

El captivador poder de la paraula 'no'

La bona ratxa de les directores es confirma al Zinemaldia. És just recordar que la presència majoritària i significativa de cineastes es va iniciar, fa precisament un any, en aquest festival. La resta ja és història: **Dea Kulumbegashvili** es va emportar 4 premis a Canes 2021, **Julia Ducournau** va deixar bocabadat el Jurat, i en el recent certamen venecià, la cineasta francesa, **Audrey Diwan**, va marcar l'esdeveniment d'alçar tres dones directores en els festivals internacionals més importants (només la Berlinale es va desviar d'aquesta tendència, però el Premi Especial del Jurat també va anar a parar a **Maria Speth**). I tot sembla indicar que la ratxa continuarà on va començar.

Inés Barrionuevo, ja va estrena aquí el seu segon llargmetratge, *Julia y el zorro* (2018), a la secció de New Directors, i torna amb més força que mai amb el seu quart film, **Camila saldrá esta noche**. **La potència de la seva pel·lícula la situa en una posició excel·lent per entrar al palmarès. El dubte sorgeix en quina categoria se situaria.** Majors opcions: direcció i guió. Encara falta molta selecció, i els propers dies, arriba una veritable bomba de la qual no podem parlar (embargament obliga i l'espectador es mereix també tot el meravellós suspens d'un festival...).

La seva pel·lícula comença com un impecable retrat generacional. La Camila ha de canviar de ciutat per traslladar-se a Buenos Aires per la mort de la seva àvia. Una escolaritat diferent, de la pública liberal a la privada tradicional, l'obliga a adaptar-se als seus nous companys de classe i costums diferents. Petits detalls, magníficament situats, ens desvelen que no només s'abordarà un retrat de transició a l'edat adulta (l'ocell 'Macho' dissecat al Museu de Ciències Naturals; un ganivet de butxaca, record de la seva àvia, que com en el millor **Txékhov** imaginable, en algun moment s'haurà d'utilitzar...).

La protagonista és una jove en la turbulència de l'edat del desig i de la definició de la seva personalitat. La cineasta mostra el seu apropament als altres des de la maduresa i la sobrietat. Tot l'elenc de joves actors de repartiment l'empara a la perfecció l'actriu protagonista, **Nina Dziembrowski**. La Camila, potser, no sap què vol, però coneix a la perfecció què no desitja.

A l'últim terç de la pel·lícula, aquesta fotografia d'una adolescència, que avança molt més ràpid que les generacions anteriors, es converteix en una altra història diferent, davant d'una de les proves que la vida va disseminant en el seu camí. **La cineasta posa a prova l'espectador, que segueix els dubtes de la Camila com si fossin propis, fent servir el suspens narratiu i concloent amb el pletòric final, d'un guió magistralment escrit.**

Carlos Loureda – fotogramas.es